

ballada

gál lászló

az öreg négernek
barna szeme sarkán
piros bánatfelhő
a szürke ég alján

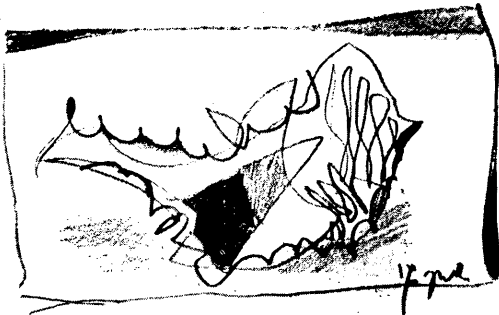
álmodik a néger
a mérges fapriccsen
fehér tajtékok közt
fekete az isten

haragszik a néger
a harmat is véres
uram jézuskrisztus
két dollár az élet

térdre hull a néger
két karja fölszállna
kapaszkodna szegény
isten szakállába

adj' isten jóisten
rosszak a fehérek
úrva tolvaj vagyok
egyedül fehérnek

tünődik az isten
mindenek tudója
aztán papot hívat
maga is meggyónja

dünyögő

gál lászló

ezüsthajú évek
messzi partot jártam
gyors hullámok felett
pihenni megálltam
vizen túl egy kislány
még zokog utánam
valahol egy legény
még kiált utánam

csak azok a csókok
nem csókolta senki
s a híd is csak olyan
nem lehet átmenni
ha a csókot várta
sose kellett nékem
ha kinyílt a kapu
nem volt mehetnékem

álmodtam hegyeken
felhők között jártam
csönöses kispadokra
sohasem ült vágyam
néha jóbarátra
emberekre vágytam
aranypénzt az utcán
bizony nem találtam

ha nem hittem benne
mégis csak kerestem
ikertestvéreként
gyűlöltem szerettem
csókot testvért rokont
néha pénzért vettem
megbántam megbántam
mind amit nem tettem

ezüsthajú évek
most kell megnyugodni
szívben szóban hajban
meg kell kapaszkodni
az állomásokon
kit sem kell már várni
minden kis fiókot
lakatra kell zárni

gyermekvers

gál lászló

szegény kakas
taraja van
szemétdombon
nagy hangja van
kukurikú!
nagy hangja van

szegény táltos
nagy a feje
kancájának
nincsen teje
a csikója
kilenc lábú

kilenc lába
csimbók farka
boci boci
boci tarka
tyúk ha volna
kodácsolna

tülkölj tülök
szép reggelre
kukucs elbújt
az értelme
lúdtollat fossz
ne gondolkozz

kutyám tizen-
három éves
akkor eszik
csak ha éhes
huhh gyerekek
egyetek meg!

dal a hold ezüstjéről

gál lászló

befordultam egy utcába
egy szép asszonyt megöleltem
szép éjszaka ezüst holdam
arany pénzem elvesztettem

verseket is mondtam néha
azt hittem hogy én beszélek
sirtam sós könnyeit másnak
és álmodtam hogy én élek

arany pénzem ezüst holdam
virág nőtt egy tarka kertben
ha csalogány dalolt benne
azt hittem én énekeltem

bizony virág voltam egykor
pap is voltam és próféta
most ha béka brekeg parton
part vagyok én és a béka

felmentem a felhők fölé
be jó lett volna elégni
mit ér minden ha nem lehet
nem bírok a napba nézni

szép éjszaka ezüst holdam
lányok surrannak az ágyba
öreg ember hasáb fával
kélne már csak piros nászra

tudom most már elhibáztam
s muszáj leszek belehalni
a tegnapot kellett volna
tegnapelőtt még elhagyni

arany tollam acél kardom
törött tollam csorba kardom
ülök csak a dunaparton:

hová mennek a hajók?

Őszi este a szigeten

gál lászló

a hold felnőtt a fák fölé
be sápadt
imbolyogva hullanak szerteszét
az árnyak

kis tolvajlámpák hunyorgó
világok
kinyíltak mind a színezüst
virágok

a víz fölött a halk szellő
feléled
ölelkeznek a tükörén
a fények

egy késő hullám elpihen
a parton
majd leül álmos boldogan
az alkony

